
Várady Szabolcs

SZERKESZTŐI ÜZENET

Mihelyt kapásból meg tudsz írni egy
szonettet, mondjuk ilyesféleképpen,
ujjaidat csak futtatva a gépen,
s úgy érzed, hogy magától (szinte) megy.

véreddé vált, akár az egyszeregy,
ha álmodból fölkeltenek: „No kérem,
lássunk egy jó szonettet, írja szépen”,
csak könnyű séta s nem megmászni hegy,

ha, mondom, eddig eljutsz végre egyszer,
tudván, hogy írta ezt Petrarca, Sidney,
s mily rímképlettel Shakespeare (s pláne Spenser!),

akkor elég, ha annyit mondasz: „Így ni”,
és dobhatod is az egészet el.
De addig, barátom, gürcölni kell!